

Gouden regen kind

Gouden Regen Kind,
Luister even naar de wind,
Luister even naar mijn spel en voel
hetgeen ik tot je zeggen wil
Het woord begrijp je niet
Maar dat stemmetje vergeet je niet
Het is alsof je mij wel ziet en blij bent
dat ik er weer even ben
Soms begrijp ik niet wat je tot mij
zeggen wil
Want je bent zo vaak zo kalm en stil
Voel mij soms zo machteloos

Ik weet niet of je dan gelukkig bent
In dat machteloos moment

Gouden Regen Kind
Soms ben je zo oud als ik
Het kind in jou is net als ik, zoveel verschillen wij niet van elkaar
Een knuffel vind ik fijn
Ook ik voel af en toe eens pijn
Ook ik wil graag gelukkig zijn
Ook ik ben net als jij gewoon een mens
Toch begrijp ik niet wat je mij dan zeggen wil
Ook al ben je vaak zo kalm en stil
Ben je vaak zoals ik denk
Dat je dan misschien gelukkig bent
In dat sprekende moment

Ook al kun je niet praten
Je zegt mij soms zoveel
En ook al doe ik zo mijn best
en is er iets wat mij nog rest
Jij geeft jezelf zoals je je dan voelt
Misschien is dat 't,
Dat ik niet durf zijn, zoals ik mij van binnen voel

Gouden Regen Kind,
Ik luister even naar de wind,
Ik kijk nu even naar jou spel en voel hetgeen jij tot mij zeggen wil
Jouw woord begrijp ik niet
Maar dat stemmetje vergeet ik niet
't-is alsof ik nu meer zie en blij ben dat we nu weer samen zijn
en nu begrijp ik pas, wat je tot dan zeggen wil
ook al lijk ik dan zo kalm en stil
en voel ik mij dan rusteloos
is het dat wat je mij zeggen wil
ik ben gewoon een mens

Tekst: Frits Schoeren
Muziek: Don Mclean – Vincent
1983